

oplyst den ærede sidste Taler om, at det var en Misforstaaelse af mine Ord, naar han mente, at jeg ikke havde i Sinde at handle loyalt. Hvad der vil blive Tilfældet, hvis det viser sig umuligt at skaffe Pengene til Veje, og hvis jeg altsaa ikke kan bruge disse 50,000 Kr., ønsker jeg ikke for Øjeblikket at udtale mig om. Jeg skal kun sige dette, at jeg tror ikke, at dette er Stedet til at komme ind paa det vidtløftige Spørgsmaal med Hensyn til Christian V.s danske Lov, og fremdeles skal jeg sige, at det maa dog vel fastholdes som en Regel, at man ikke ved en Bestemmelse paa Finansloven kan give en almindelig Lovfortolkning. I øvrigt anser jeg det ikke for nødvendigt at komme nærmere ind paa den udførlige Udvikling, som den ærede Taler gav.

Svend Høgsbro: Jeg skal tillade mig med et Par Ord at fraraade det høje Ting at stemme for Ændringsforslag Nr. 116. Da det er stillet af den højtærede Minister og tiltraadt af hele Udvalget, er dette mit Haab ikke blot temmelig haabløst, men ogsaa meget dristigt. Jeg søger dog noget Mod i den Omstændighed, at jeg i min 22-aarige Virksomhed som Stenograf her i Rigsdagen maaske har noget mere Kendskab til den Ting, end den ærede Ordfører tillagde Finansudvalgets Medlemmer. — Hvis Forslaget kun var gaaet ud paa at forhøje denne Bevilling, som jo er tiltænkt to stenografiske Tidsskrifter, med 200 Kr., for at give disse Penge til det ene af dem, skulde jeg ikke have taget Ordet i den Anledning eller overhovedet have haft noget derved at bemærke. Ganske vist er det jo ret ejendommeligt, at, medens det ældre af disse Systemer, det Gabelsbergerske, hvis Tidsskrift hidtil har faaet 400 Kr. om Aaret, først fik dette Tilskud i 1889, om jeg husker ret — altsaa, efter at det havde bestaaet her i Landet i 40 Aar, og i al den Tid været saa at sige det eneste, som brugtes i Rigsdagen, i alt Fald det, som bar Rigsdagens stenografiske Arbejde — saa skal dette andet ganske unge Schreyske System — et tysk System ligesom det Gabelsbergerske — der først for faa Aar siden er indført her i Landet, allerede nu have Statsunderstøttelse. Efter den Reklame, som dette System hidtil har benyttet, tvivler jeg ikke om, at det ogsaa vil bruge den Omstændighed, at det nu bliver støttet af Staten, paa en Maade, som man maaske ikke har tænkt, da man gik ind paa Bevillingen. Det er imidlertid, som jeg sagde før, ikke dette,

der giver mig Anledning til særlig Beklagelse. Det er derimod den Omstændighed, at man nu ikke blot vil understøtte det ny Tidsskrift, men vil understøtte det paa Bekostning af det gamle; det er dette, jeg finder er noget mærkeligt. Det staaer der ganske vist slet ikke noget om i Forslaget, og for saa vidt kunde man sige, at man kunde lade Forslaget passere, men det staaer i Bilag 66, hvori man finder den ganske vist noget tvorlige og fattige Motivering, som vi almindelige Medlemmer her i Tinget maa nøjes med med Hensyn til denne Bevilling. Thi der staaer egentlig slet ikke andet, end at den højtærede Minister agter ved Hjælp af disse 200 Kr., hvormed Bevillingen forhøjes, at fordele Bevillingen saaledes, at det gamle Tidsskrift erholder de 300 Kr., og det ny Tidsskrift de andre 300 Kr. Med andre Ord, Tilskuddet til det gamle Tidsskrift skal sættes ned med 100 Kr., som skal gives til det ny; det er dette, som jeg finder er at gøre, om ikke for meget af det ny, saa dog for lidt af det gamle. Det er en ejendommelig Maade at højtideligholde Gabelsbergers Systems 50 Aars Jubilæum her i Landet paa, et System, som Rigsdagen ved at bekoste et officielt Kursus deri, har støttet gennem alle de Aar, den har bestaaet, ligesom det jo var paa Statens Bekostning, det blev overført her til Landet. Det forekommer mig ret mærkeligt nu at berøve dette gamle prøvede System noget af dets Understøttelse for at lægge det hen til et andet System, der endnu ikke — jeg tror lige saa lidt her i Landet som i noget andet Land — har været Genstand for tilstrækkelig praktisk Prøve, i alt Fald slet ikke til Parlamentsbrug. Dette er min Grund til at stemme mod dette Forslag. Hvis der er nogen, der vil følge mig, skulde det glæde mig.

Mølgaard-Nielsen: Ved Finanslovens 2den Behandling tillod jeg mig at stille et Ændringsforslag om Bidrag til Opførelse af et Kapel i Hogager i Borbjerg Sogn. Da den højtærede Kultusminister og den ærede Ordfører havde udtalt, at de med Velvilje vilde overveje Sagen, tog jeg mit Forslag tilbage. Jeg er glad ved, at jeg ikke er bleven skuffet i min Forventning, thi jeg ser, at mit Forslag nu igen er opstillet her af Ministeren som Ændringsforslag til 3dje Behandling og tiltraadt af Udvalget. Jeg finder derfor Anledning til at bringe den højtærede Kultusminister og den ærede Ordfører samt hele Finansudvalget min Tak, baade paa egne og paa de Beboeres